

РЕШЕНИЕ

№ 5996

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на
прокурора ХРИСТОЗОВА, като разгледа дело номер **6139** по описа за **2011**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на
държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по исковата молба на Ю. К. И.-С. против Главна дирекция „Изпълнение
на наказанията” /ГД”ИН”/ към Министерството на правосъдието с искане да бъде
осъден ответника да заплати сума в размер на 1 000 000 лева, представляваща
обезщетение за неимуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразното
бездействие на ответника, изразяващо се в неизвършване на проверки по подадени от
ищцата жалби за неоказване на медицинска помощ и грубо отношение от страна
служителите на Затвора в [населено място]. Моли съда да постанови решение, с което
да осъди ГД”ИН” да изплати претендираното обезщетение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост
на жалбата, поради неконкретизиране на незаконосъобразните действия, респ.
бездействие на административния орган. Алтернативно, изразява становище за
неоснователност и недоказаност на иска. Претендира присъждане на юрисконсултско
възнаграждение.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на
претенцията за обезвреда, поради недоказаност. Счита, че визираните от ищеца
заболявания не могат да се квалифицират като вреди по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ,
предвид липсата на доказателства, че същите са получени в периода на изтърпяване на
наказание „лишаване от свобода” в затвора в [населено място]. Моли съда да постанови
решение, с което да отхвърли исковата молба.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото и прецени доводите на страните намира исковата молба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От релевираните в исковата молба фактически обстоятелства, на които се основава предявеният иск и неговият петитум, следва да се приеме, че в случая е налице хипотеза, при която се търси отговорност на ГД"ИН" за вреди, причинени от административен орган при и по повод административна дейност, с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ. За да се ангажира отговорността на ответника, на основание чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят елементите от фактическия състав на посочената разпоредба, а именно: незаконни действия или бездействие, извършени от длъжностни лица на ответника, които да представляват административна дейност, претърпяна от ищцата вреда и причинна връзка между незаконните действия и вредата.

За да възникне право на обезщетение, е необходимо ищцата да докаже наличието на следните кумулативни предпоставки: настъпила вреда в правната ѝ сфера, която включва реално причинени вреди и/или пропуснати ползи; незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината; вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното действие и/или бездействие и настъпилата вреда.

В случая предпоставките на чл. 1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на ГД"ИН" не са налице. По делото не се събраха доказателства, които да обосноват твърдението на ищцата, че ответникът не е предприел необходимите действия да извърши проверка по подадените от нея жалби за неосказана медицинска помощ и грубо отношение от страна на служители на затвора в [населено място]. Напротив, видно от приложената по делото справка от началника на затвора в [населено място], която не е оспорена от страна на ищцата, по подадените жалби са извършвани своевременни проверки както вътрешно ведомствени, така и такива в хода на образувано досъдебно производство № 269/2010 г. по описа на ОД на МВР-гр. С.. Посочено е също така, че с оглед констатираните заболявания, на Ю. С. са оказвани всички медицински услуги при спазване на Наредба № 2/22.03.2010 г. за условията и реда за медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода.

Изложеното дава основание на настоящият съдебен състав да заключи, че не е налице бездействие на ответника, изразяващо се в неизвършване на проверки по подадени от ищцата жалби за неосказване на медицинска помощ и грубо отношение от страна на служителите на Затвора в [населено място].

По делото не се установи и наличието на следващата предпоставка на чл. 1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на НЗОК, а именно настъпване на вреда. Приложените по делото медицински документи не могат да обосноват извод за настъпване на вреда, предвид липсата на данни, че настъпването на констатираните в тях заболявания е обусловено от неосказано лечение в периода на изтърпяване на наказание „лишаване от свобода” в затвора в [населено място].

Не на последно място, по делото не се установи наличието на причинно следствена връзка между твърдяното незаконосъобразно бездействие на ответника и настъпилите вредни последици за ищцата.

С оглед на изложените мотиви настоящият състав намира, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ГД „ИН” по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради което

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на Ю. К. И.-С. против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” към Министерството на правосъдието.

ОСЪЖДА Ю. К. И.-С. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” към Министерството на правосъдието разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: